

"ROBOTNYJ NAROD"
(The Working People)
The official organ of the Ukrainian
Social Democratic Party,
Affiliated with the S. D. Party
of Canada.
Published semi-weekly by
The Executive Committee of the
U. S. D. P. of Canada
at 873 Main St., Winnipeg, Man.
D. Moysuk, Managing Editor
and Manager.
Phone St. John 1465
Subscription \$2.50 per year.

"РОБОЧИЙ НАРОД"
одинока в Канаді і найстарша в Аме-
риці соціал-демократична на-
пис, орган Укр. Соц. Дем.
Партії в Канаді.
Виходить два рази на тиждень.
За редакцію і адміністрацію відіває
Д. Мойсюк.

Річна передплата на "Р. Н." в Канаді
і Злуч. Державах виходить \$2.50.

ПЕРЕДРУКИ ДОЗВОЛЕНІ ЗА
ПОДАНОМ ЖЕРЕЛА.

Рухомий не звертає ся.

ЗА ОГОЛОШЕННЯ РЕКЛАМИ "Р. Н."
НЕ ВІДПОВІДАЄ.

При зміні адреси треба подати стару
і нову адресу і додати за зміну 10с.

Адреса до "Р. Н." така:
"ROBOTNYJ NAROD"
Box 3658, Winnipeg, Man.

Omnia mea mecum porto*

Редактор "Канадійського Фар-
мера" обожнює себе фото-
графіями політичних діячів Ро-
сії і України, свідомо кладе
над ними написи: "соціаліст-ре-
волюціонер", "большевик", "со-
ціал-демократ", і т. д.

А коли йому звертають ува-
гу, що він робить непростому
ошибку тільки завдяки своїму
великому невіжеству, то він з
найбільше вдаючись невним-
но старе ся перекрутити не-
вірну напис на фотографії і на-
писати на ній другу, вірнішу,
про котру він довідає ся неча-
но, полемізуючи з "большеви-
цькими прихвостями" від "Ро-
бочого Народу".

Коли редактор "Канад. Фар-
мера" довідає ся, що Бурцев не
соціал-демократ (як він дово-
сив про се світвові в передпо-
свіднім числі своєї газети) а до-
відає ся він про се з "Робочого
Народу", то він не сказавши на-
віть "дякую", пише в останнім
числі, що Бурцев "російський
соціаліст-революціонер".

Читачі "Канад. Фармера" ціл-
ком оправдано і справедливо
можуть запитати тепер свого
редактора:

"А скажіть, пане редактор,
коли ви писали про партійність
Бурцева правду і коли, ви, па-
не редактор, того... помили-
ли ся?"

Тепер пан Гикавий взяв до-
рук фотографію Горького і на-
писав на ній: "большевик". Я
увірю вас, що в слідуванні чис-
лі "Канад. Фармера" Гикавий
буде говорити про Горького,
що він, Горький — "звісний
російський соціаліст-інтернаціо-
наліст".

Правда, а вже зробив п. Ги-
кавою услугу і сказав йому,
що Горький не "большевик" а
"соціаліст-інтернаціоналіст".

(В дійсності він є більше лі-
вий меншевиків інтернаціо-
наліст, однак до большеви-
ків він не примкнув). Хотів
дуже можливо, що Гикавий
знає про інтернаціоналізм сті-
льки само, що декотрі не зов-
сім благородні зв'язки знають
про смак помаранч...

Але вернім ся до Горького.

От інтересні факти:

1. Горький, певна річ, був про-
ти царату. Се значить, проти
власті і деспотизму феодаль-
дичів.

2. Горький був проти буржуаз-
но-імперіалістичного правител-
ства Мілюкова а тим самим і
проти власті імперіалістичної
буржуазії.

3. Горький був також проти
правительства Керенського, а
се значить, проти коаліції со-
ціалістів з буржуазією.

4. Горький тепер проти прави-
тельства большевиків, значить,
проти диктатури пролетаріату
і бідного селянства.

Тільки пригадайте ся:

Горький проти дичів-шлях-
ти,

Горький проти імперіалістич-
ної буржуазії,

Горький проти коаліції соці-
алістів з буржуазією,

Горький проти диктатури про-
летаріату і бідного селянства.

Такий захист се нічого іншого як викопана
яма, на яких п'ять ярдів і два ярди глу-
боко, поперехрещувана колодами і прикрита о-

Горький проти диктатури про-
летаріату.

Питаємо отже, з ким же Горь-
кий?

Коли Горький пише про те, що
"Ленін, Троцький і їх то-
вариші уже отроїли ся гни-
лою отруєю власті. Свід-
чить про се їх ганебне відно-
шене до свободи слова, лич-
ности і цілої суми тих прав,
за торжество яких борола ся
демократія."

"Сліпі фанатики і безсовіс-
ні авантюристи коміть голо-
вою кидають ся ніби по доро-
зі до "соціальної революції"
— а в самім ділі се дорога до
анархії, до загибелі пролетар-
іату і революції".

то він повторяє те саме, що го-
ворять меншевики, праві соці-
алісти революціонери і вся ін-
ша "соціалістична" контррево-
люційна братія.

В селі братії є на стільки сьмі-
лости, що вона відкрито спів-
є про буржуазну республіку,
про поворот коаліції, про пово-
рот до Керенського, а Горький
при усій трагедії своєї індиві-
дуалістичної душі не може заик-
ти ся навіть про коаліцію. Він
не говорить про се, бо його мо-
жна би тоді справедливо запи-
тати:

І ти, брут?
Розуміє ся, об'єктивно, Горь-
кий служив контрреволюції,
бо він і лає і обороняє, але не
стає безпородно на сторону
пролетаріату.

В однім місці він обвиняючи
говорить:

"На сій дорозі Ленін і его то-
вариші вважають можливим до-
конувати всілякі злочини в ро-
дї розбою під Петроградом, роз-
грому Москви, скасування свобо-
ди слова, неоправданих ареш-
тів — вської гідоти, яку робили
Лєвє і Століпін".

І тут-же, немовби обороняю-
чи, продовжує:

"Розумієсь, Століпін і Лєвє
йшли проти демократії, проти
всього живого і чесного в Росії
(а як Ленін? Чи тожє іде "про-
ти демократії і проти всего жи-
вого і чесного в Росії"? Ні! Горь-
кий не докінчує свого порівня-
ня проти кого йшов Століпін і
проти кого йде Ленін. Замість
того, він робить демагогічний
викрут і говорить про те, хто
йде за Леніном), а за Леніном
йде еще доволі значна — тим-
часова — часть робітників, од-
накож я вірю, (блаженні віроу-
чі — прим. складача), що ро-
зум робітничий клас, її свідомі-
сть своїх історичних задач,
скоро відкріє пролетаріатові
очи на всю пустоту обіцянок
Лєніна, на всю глибину его без-
умства, на його Нецаївсько-Ба-
куїнський анахізм" (Sic!).

Читачі "Канад. Фармера" ціл-
ком оправдано і справедливо
можуть запитати тепер свого
редактора:

"А скажіть, пане редактор,
коли ви писали про партійність
Бурцева правду і коли, ви, па-
не редактор, того... помили-
ли ся?"

Тепер пан Гикавий взяв до-
рук фотографію Горького і на-
писав на ній: "большевик". Я
увірю вас, що в слідуванні чис-
лі "Канад. Фармера" Гикавий
буде говорити про Горького,
що він, Горький — "звісний
російський соціаліст-інтернаціо-
наліст".

Правда, а вже зробив п. Ги-
кавою услугу і сказав йому,
що Горький не "большевик" а
"соціаліст-інтернаціоналіст".

(В дійсності він є більше лі-
вий меншевиків інтернаціо-
наліст, однак до большеви-
ків він не примкнув). Хотів
дуже можливо, що Гикавий
знає про інтернаціоналізм сті-
льки само, що декотрі не зов-
сім благородні зв'язки знають
про смак помаранч...

Але вернім ся до Горького.

От інтересні факти:

1. Горький, певна річ, був про-
ти царату. Се значить, проти
власті і деспотизму феодаль-
дичів.

2. Горький був проти буржуаз-
но-імперіалістичного правител-
ства Мілюкова а тим самим і
проти власті імперіалістичної
буржуазії.

3. Горький був також проти
правительства Керенського, а
се значить, проти коаліції со-
ціалістів з буржуазією.

4. Горький тепер проти прави-
тельства большевиків, значить,
проти диктатури пролетаріату
і бідного селянства.

Тільки пригадайте ся:

Горький проти дичів-шлях-
ти,

Горький проти імперіалістич-
ної буржуазії,

Горький проти коаліції соці-
алістів з буржуазією,

Горький проти диктатури про-
летаріату і бідного селянства.

Такий захист се нічого іншого як викопана
яма, на яких п'ять ярдів і два ярди глу-
боко, поперехрещувана колодами і прикрита о-

личність людини (якої? — про-
летарської чи буржуазної?) о-
стане утєненою, — на такім
"святї" для мене нема діла і
для мене се не свято.

"В чий би руках власть не бу-
ла, я не відрікаю ся свого люд-
ського права віднести ся до неї
критично".

От і бачите: Він, Горький, "не
відракає ся свого людського
права віднести ся до неї (вла-
сті) критично, в чий би руках
власть не була". Дуже гарно.
Він, бачите, се робить, і йому,
очевидно, ніхто не перешка-
дає. Але він, говорячи про
те, що "сліпі фанатики і безо-
совісні авантюристи" ведуть до
анархії і загибелі пролетаріату
і революції", критикує і лише
критикує. А еси так, то ми
виповні права запитати:

Шож ти, Горький, пропонуєш,
"камо гредеші?"

Ось тут власне і трагедія Горь-
кого. Горький йде з індивіду-
мом Горьким, він не пішов з бур-
жуазною коаліцією, він не йде
і з диктатурною пролетаріату.

З ким же він?

Він з самим собою, як він ду-
має, але об'єктивно він помагає
буржуазії, меншевикам, контр-
революціонерам, і Гикавому, і
всім цим з ними.

А імя їм негн.

Житє з її неумолними зако-
нами йде вперед.

Епоха, в котрій ми живемо се
епоха імперіалізму (в політич-
но-економічнім значінні сего
слова) і мілітаризму.

Розвиток економічних сил
суспільства сїї епохи веде без-
посередно до соціалізму. Дру-
гої дороги нема, еси людство
з своєю цивілізацією не хоче
загинуть.

Але деж се зрозуміти Гикаво-
му, у котрого хотїє і є "Brain
Box", але нема знань...

А крім того треба ще знати
кому служив: робітничий клас
чи її гнобителям. А се також
дуже важке. І напрошу Гика-
вий старе ся закрити своє неві-
жество "великими" іменами як:
Бурцев, Винниченко, Грушев-
ський, Горький, Керенський і т. д.

Се виходить не те саме, що е-
сли комунебудь докажує ся всю
безприкритіюльність, гіпокрі-
тво і зало нінішній церкви для ро-
бітничий класи, то замість при-
нудити відповідати, відстанеш
слідуючий "аргумент":

"Він сторонить і відкидає
церкву і священників, а чому
наш поважаний учитель Гіпо-
крищичий ходить до церкви ко-
жодї неділі?"

Те саме робить і п. Гикавий.
Замість принципіальної спору
про те, що значить служити
робітничий класі і соціалізо-
ви, він дає такий самий "аргу-
мент" як і той самий "хтоне-
будь".

"Ві, "большевицькі прихво-
сти", стороните ся буржуазії,
імперіалістів і мілітаристів, але
"хтож, ради бога є такі люди
як Горький, Винниченко, Грушев-
ський, Керенський і сотки
інших визначних соціал-демокра-
тів або взагалі прихильників
демократизму?" (Таке питанє
ставив нам Гикавий).

Як хожде до церкви учите-
ля Гіпокрищичого не докажує,
що церква і поли корисні робіт-
ничий класі, так і об'єктивне слу-
женє буржуазії Винниченка,
Горького, Грушевського і Керен-
ського (хотї між Горьким і дру-
гими тут висленими діячами

є велика різниця) не докажує,
що об'єктивне служенє буржу-
азії було корисно для интерна-
ціонального пролетаріату і соці-
алізму (без знаків наведеня).

Обиджати ся на п. Гикавого
за його невіжество нема чого,
бо про него найбільше можна
сказати отсими словами: "Om-
nia mea mecum porto". А се
"omnia" (все) дуже маленьке.

Петрович.

ПИТАННЯ І ВІДПОВІДІ.

Питанє. Хто стоїть за Росій-
ською Соціалістичною Республі-
кою?

Відповідь. Російське селян-
ство і російські робітники.

Пит. Хто проти Російської Ре-
спубліки?

Відп. Бувші царські урядни-
ки, втративші службу. Додо-
шки через нужду або з любо-
ви до шутки. Забирачі, котрим
нема з кого більше брати. "Чор-
носотенці" по переконанню і по-
громщики по професії". Анти
семіти, котрі ставлять в вину
Совітам те, що Троцький —

Жид. Капіталісти, потративші
свої фабрики; дідичі свої маєт-
ки і міністри — свої портфелі.
Генерали, котрим нема кого бі-
льше бити. "Соціаліст-рево-
люціонери", котрі на соціалі-
зм розуміють ся не більше ту-
рського султана, а про рево-
люцію вони згадали аж тоді, ко-
ли вона вже відбула ся... без їх-
ньої помічі. "Меншевики", ко-
трі думають, що се слово озна-
чає — "ми люди маленькі і го-
тїві вдовольсти ся "малім".

Горький і діяки соціалістів-
революціонерів і меншевиків,
котрі з упертої або через ста-
рість ізза ломача ліса не ба-
чуть.

Пит. Чого вся та компанія
хоче?

Відп. Кожий з них хоче то-
го, що є йому особисто вигід-
не, але для відвернення очей во-
ни всі кричати: "утворім тимча-
сове правительство".

Пит. З яких людей складало
ся тимчасове правительство?

Відп. Воно складало ся з лю-
дей, котрим "приходилось" (по
ключеньку на п. Бубікова) пер-
ше всего учини ся, тому, що в
дійсності вони знали лише од-
ну річ: говорити промови і кри-
тикувати чужу роботу".

Пит. Чи був князь Львов чле-
ном тимчасового правител-
ства?

Відп. Був.

Пит. Що се за чоловік?

Відп. Бубіков називає кня-
зя Львова цілим німцем.
"Вічно змішаний, вічно що-то
забувши, нічого не передаю-
чий, стало стараючи
ся всім угодити, всім бути при-
ятним, шукаючи очима, кому
би еще уступити, який би ще
визнавав компроміс, він був як
би ходячим символом безсилля
тимчас. правительства. Гумо-
ристичний журнал "Сатири-
кон" представив кня. Львова си-
нячим на троні з підписом: "Кня.
Львову за добрі норови і без-
шкідливості. Особа — леген-
дарна. Говорить, будучи би був
міністром внутрішніх справ".

Пит. А хто був помічником
князя Львова в міністерстві?

Відп. Д. М. Шенкін. Сей, пі-
сля погляду Бубікова, був ві-
чно заспаний, цілковито без-
цвітний молодець.

Пит. А Терещенко був чле-
ном тимч. правительства?

Відп. Був.

Пит. Що се за чоловік?

Відп. Бубіков говорить, що
се молодий чоловік, нікому не
відомий, в фінансах рівно-ж ні-
чого не розуміючий. Серед пу-
блики про Терещенка утвори-
лась поговірка: "жених з маєт-
ком". Се пояснюєть ся тим, що
він молодий, гарний і від бач-
ка, відомого на полудні цукро-
варника, дістав в спадщині ма-
еток на десятки мільонів.

Пит. А Мілюков? Він жеж
професор?

Відп. Мілюков належить до
тих професорів, котрі є способі-
ні ідеально роз'яснювати як тре-
ба було поступити... рік тому
назад. Се чоловік абсолютно
не підходячий і нечуткий на бу-
те політичного пульсу.

Пит. А Некрасов?

Відп. "В. Н. Некрасов — го-
ворить Бубіков — меткий ін-
тригант, діяльний ся на властє
не як на службу, але як на спо-
сіб особистого вивиснення ся.

Пит. А Прокіпович?

Відп. Сей чоловік надавав ся
тільки на "учителі правописні".

Пит. А Мануйлов?

Відп. Камо, говорили в Ро-
сії, вже оправданий тому, що
він вигнав Мануйлова з Москов-
ського університету".

Пит. А Нікітін?

Відп. "Ціле зеро" (Бубіков).
Пит. А Коновалов, котрий те-
пер знаходиться в Америці і ра-
тує тимчасове правительство?

Відп. Се фабрикант по про-
фесії, кадет по партії і чоловік
повільного характеру.

Пит. А Керенський, котрий те-
пер знаходиться в Парижі і зби-
рається приїхати в Америку?

Відп. Бубіков характеризує
Керенського, як чоловіка фан-
тастичного, упертого і неріш-
учого, істерично влюбленого в
свободу, доброго мітінгового
оратора, але не державного ді-
яча.

Пит. А п. Семеновський, яку
то він роль грав в тимч. прави-
тельстві?

Відп. Жадну.

Пит. Якого жадну? Він жеж
був міністром доріг?

Відп. На жаль, про сего пана
нічого точного нікому не відомо.
Одні говорять, що був міні-
стром доріг, другі чинять його
намісником Далекого Зову,
треті — купцем, а четверті... се
а четверті... незлізодорожним
ліззодорожним підприємцем...
Впрочім, на сїм панові покищо
поставимо точку.

М. Подольанин в "Р. Г."

ДАЛЬШІ ЖЕРТВИ НА УКР. РОБ. ДІМ В ВІННІПЕГУ.

Вінніпег, Ман.

А. Кіблер 15.00

М. Гемза 10.00

Р. Рінгер 3.00

Д. О. Мауко, Канукейсінг.

Онт., за цеголки 10.00

Вінніпег, Ман.

Слідуючі т.т. зложили свої
жертви на конто зделкярюваних
попередню грошич:

І. Туркевич \$20.00

В. Мігаско 10.00

І. Цибіловський, Гонор 10.00

І. Шидловський 5.00

Ів. Бойко 4.50

СВЯТИЙ ОБОВ'ЯЗОК.

"Робітники не мають
нічого до втрати крім
кайдан, а до здобуття ці-
лий світ".

Отсі гарні слова Комуністич-
ного Маніфесту особливо гор-
до і переконуючо звучать в те-
перішній час, коли ідеї Соці-
алізму, Лєліяні Марксом і Енгель-
сом, переходять в жите. Так,
Пролетарі нічого не можуть
втратити...

До сего часу вони жили поне-
волені, визискувані буржуазни-
ми пануючими класами, витво-
рюючи своєю роботою їх доб-
ра і отримуючи за те тільки мі-
зерні окрушники і останки, що
би не погинути в сій жорстокій
борбі за існуванє. Однак 70
літ тому назад прозвучав гріз-
ний клич комуністів Маркса і
Енгельса, і від ті пори робіт-
ники, прислухавші ся до него і
прилучивші ся до великих
ідей Соціалізму — боронили
і борються за збудованє люд-
ської суспільности на ліпших
підвалах. В протягу деся-
тої літ найбільш з них жертвув-
вали своїм житем, щоб при-
близити побіду соціалістичних
ідей. І многи впали жертвою в
страшній нерівній борбі пра-
цюючих мас. Але в сій борбі не-
ма пощад. Так боронили і бо-
ряться ся пролетарі всіх країв
і всіх народів. Так борва ся і
пролетаріат російський. Росій-
ська жовтнева революція — на-
ва сторінка в історії класової
борби пролетаріату. Вона зра-
зу змінила положенє.

Визискувана класа робітні-